

Thema: Dag Moeder

Overweging 10 mei 2015 – Jan Meijer

Lector: Rui Suprihadi

“...Voor elkaar zorgen.
Met geld kan dat niet meer worden opgelost.
We zullen onze persoonlijke tijd moeten inzetten
in een tijd waar veel mensen het druk hebben
en eigenlijk geen tijd over hebben ...”

Eerste lezing uit 1Johannes 4

Tweede lezing - Dorothy Law Nolte

Derde lezing - Moeder Theresa

Openingsgebed

Wij komen samen in de Duif
zijn één van hart en delen ons visioen
van een open en vrije geloofsgemeenschap
geworteld in de Bijbelse traditie.
Wij komen samen in de zoektocht
naar zingeving en inspiratie.
om die liefdevolle energie te delen
en nieuwsgierig te blijven naar elkaar.
Wij delen in de kracht en gloed van al wat
leeft.
In de naam van de Eeuwige
ontvangen we nieuw licht in onze ogen.
Amen.

Lied: Boek, jij bent geleefd

Huub Oosterhuis/Antoine Oomen

Welkom en inleiding

Welkom op deze mooie zondag in de Duif.
Fijn dat jullie er zijn. Of dat nu de eerste
keer is of dat het vaker is dat je bij de
vieringen bent geweest. En fijn om alle
regelmatige bezoekers iedere week weer te ontmoeten. De Duif staat open voor alle mensen.
Wie of wat ze zijn, waar hun oorsprong ook ligt en waar of bij wie ze opgegroeid zijn.

Vandaag is het moederdag. Een dag waar op verschillende manieren tegen wordt
aangekeken en over wordt gedacht. Over de dag zelf, die wordt gezien als door de commercie
gekaapt en daardoor een reden om die niet te vieren. Peter Darbo, een Vlaamse schrijver

vatte het als volgt samen:” Moederdag is als iedereen moeder bedient en zij doet alsof ze het extra werk niet erg vindt.

Hiermee zijn we gekomen bij het middelpunt van de aandacht op deze dag: de moeder. Ook over haar zijn en het moederschap zijn de meningen verdeeld. Dat is natuurlijk afhankelijk van de manier waarop het moederschap is ervaren. Door zowel de moeder als haar kind.

Annie Mg Schmidt adviseerde over die relatie het volgende: Doe nooit wat je moeder zegt- dan komt het allemaal terecht.

In Spanje gaan ze juist uit van de wijsheid van de moeder en daar luidt het gezegde:” Een onse moeder weegt op tegen een ton priester”.

Met die twee meningen in mijn achterhoofd zal ik mijn overweging houden.

Straks zal Rui zingen over de dankbaarheid van een kind naar zijn/haar moeder.

In de eerste lezing van Johannes gaat het over de liefde voor de mensen met wie wij omgaan. Wat of wie we ook zijn. Moeder, kind, vader, broer, zuster of vriend.

De tweede lezing van Dorothy Law Nolte, een Amerikaanse gezinstherapeute laat zien wat allemaal de aandacht verdient bij de opvoeding van kinderen. Dat is nogal wat. Zelf heb ik haar wijze raad betrokken op ons allemaal.

En de derde lezing is een wijze raad van Moeder Theresa die kort maar krachtig het belang van de liefde aangeeft. Dus ook die van moeder naar kind en van kind naar moeder.

Zoals bij alle feestdagen kan Moederdag ook een dag zijn die je om emotionele redenen liever niet viert. Een moeder/kind relatie kent zoals iedere relatie, haar hoogtepunten maar ook haar dieptepunten.

En juist op dit soort dagen kun je daar extra aan herinnerd worden. Zoals eenzame mensen tijdens de kerstdagen hun eenzaamheid extra ervaren.

In het tweede lied van Rui gaat het over het niet opgeven, begrip en er voor elkaar te zijn. Op alle dagen van de week. Feestdag of niet, want er zijn zoveel andere dagen, die minder beladen zijn.

Net als het thema Moederdag geeft Dag Moeder ook een diversiteit aan reacties, bij iedereen. “Dag Moeder” kan zowel afscheid als welkom betekenen. Het kind, maar ook de moeder, die ook kind is van haar moeder. Ieder mens wil welkom zijn bij de ander.

Van harte welkom en ik wens ons een mooie viering.

Gebod om vergeving

Eeuwige, U verwacht van ons
dat wij elke dag onze taak volbrengen
tot welzijn van onze medemensen.

U vraagt ons
om met overgave en vertrouwen te werken
voor uw werk van liefde, vrede en gerechtigheid.

U nodigt ons uit ondanks alles te geloven
in uw belofte dat het leven goed kan zijn.

Moge de Eeuwige zich over ons ontfermen,

ons vergeven
en ons leiden tot gelukkig, eeuwig leven.
Amen.

Lied: Mama Il Divo

Gezongen door Rui Suprihadi

*Mama thank you for who I am
Thank you for all the things I'm not
Forgive me for the words unsaid
For the times
I forgot*

*Mama remember all my life
You showed me love, You sacrificed
Think of those young and early days
How I've changed
along the way*

*And I know you believed
And I know you had dreams
And I'm sorry it took all this time to see
That I am where I am because of your truth
I miss you, I miss you*

*Mama forgive the times you cried
Forgive me for not making right
All of the storms I may have caused
And I've been wrong
Dry your eyes*

*'cause I know you believed
And I know you had dreams
And I'm sorry it took all this time to see
That I am where I am because of your truth
I miss you, I miss you*

*Mama I hope this makes you smile
I hope you're happy with my life
At peace with every choice I made
How I've changed
Along the way
And I know you believed in all of my dreams
And I owe it all to you, Mama*

Eerste lezing uit 1Johannes 4

Wij hebben de liefde van de Eeuwige, die in ons is leren kennen en vertrouwen daarop. De Eeuwige is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in de Eeuwige en de Eeuwige blijft in hem.

Die liefde laat geen ruimte voor angst; volmaakte liefde sluit angst uit, want angst veronderstelt straf. In iemand die angst kent, is de liefde geen werkelijkheid geworden. Wij hebben lief omdat de Eeuwige ons het eerst heeft lief gehad. Als iemand zegt: Ik heb de eeuwige lief, maar hij haat zijn broeder of zuster, is hij een leugenaar. Want iemand kan onmogelijk de Eeuwige die hij nooit gezien heeft, liefhebben als hij de ander, die hij wel ziet, niet liefheeft. Wij hebben dan ook deze opdracht van hem gekregen: wie de Eeuwige liefheeft, moet de ander ook liefhebben.

Lied: Altijd Aanwezige *Simone Huisman / Tom Löwenthal*

Tweede lezing - Dorothy Law Nolte

Als kinderen (mensen) leven :
met kritiek, leren ze te veroordelen
met vijandigheid, leren ze te vechten
met angst, leren ze zorgelijk te zijn
met medelijden, leren ze medelijden met zichzelf te hebben
met beschimpen, leren ze verlegen te zijn
met jaloezie, leren ze afgunst te voelen
met schaamte, leren ze zich schuldig te voelen.

Als kinderen(mensen) leven:
met bemoediging, leren ze zelfvertrouwen
met tolerantie, leren ze geduldig te zijn
met lof, leren ze hoe het is om gewaardeerd te worden
met acceptatie, leren ze lief te hebben
met goedkeuring, leren ze leuke mensen te zijn
met erkenning, leren ze een doel voor ogen te hebben
met delen, leren ze gul te zijn
met oprechtheid, leren ze trouw aan de waarheid te zijn
met eerlijkheid, leren ze rechtvaardig te zijn
met vriendelijkheid en consideratie, leren ze respect
met veiligheid, leren ze vertrouwen te hebben in zichzelf en in degenen om hen heen
met vriendschap, leren ze dat de wereld een aangename plek is om in te wonen
met liefde, leren ze om hun medemens lief te hebben.

Derde lezing: Moeder Theresa

Het is niet belangrijk hoeveel we doen,
maar met hoeveel liefde we het doen.
Het is niet belangrijk hoeveel we geven,
maar met hoeveel liefde we geven.

Overweging

Een mooi plaatje, die foto. Heerlijk al die onvoorwaardelijke liefde en aandacht voor elkaar. Al die mooie herinneringen. Het plaatje klopt helemaal. Johannes kan tevreden zijn. Ruimte en tijd zat om de Eeuwige lief te hebben.

Tja. De achterkant van dit plaatje lijkt onbeschreven.

De Daily Mail publiceerde in 2014 een onderzoek waaruit blijkt dat negentig procent van de moeders zegt dat ze het niet moeilijk vinden om moeder te zijn, terwijl ze het in werkelijkheid behoorlijk zwaar vinden. Ze zijn bang dat mensen denken dat ze het moederschap niet aankunnen. Bijna alle moeders zouden graag openheid en eerlijk advies krijgen van andere ouders.

Slaap gebrek, financiële veranderingen, minder tijd voor de relatie, veranderingen, tijdelijk stoppen met de carrière, het op stap gaan met de baby en het menen te moeten voldoen aan het beeld van het altijd gelukkige moederschap kan zwaar wegen..

Of zoals het gezegde luidt: Moeder worden is een gunst, een goede moeder blijven een hele kunst.

Ook al doe je zo je best, er kunnen zoveel omstandigheden zijn dat het moederschap volgens dat ideale plaatje toch niet lukt.

Met acceptatie leer je lief te hebben zegt onze therapeute Dorothy Law Nolte.

Als moeder ben je maar druk met accepteren of zoals we dat nu zeggen: "Het is zoals het is". En als kind weet je niet beter dat het is zoals het is.

Zelf ben ik opgegroeid in een gezin, waarin mijn moeder er naast het moederschap voor vier kinderen er nog de zorg bij nam voor haar half broer die in huis kwam. Later kreeg ze er nog de zorg bij van een echtgenoot die MS kreeg en die daardoor niet meer voor zich zelf kon zorgen. Dat werd een hele onderneming en schipperen met tijd en aandacht. Toch ging je er als kind van uit dat het allemaal goed kwam en dat mijn moeder overal voor kon zorgen en alle regels (economisch en emotioneel) voor een goede opvoeding kende. Van het bestaan een Persoons Gebonden Budget en het recht op een uitkering was nog geen sprake, laat staan van een gezinstherapeute.

Zij had het druk genoeg met zichzelf, haar man, halfbroer en vier kinderen.

Het is dus niet zo gek dat de relatie met het moederschap zowel van de kant van mijn moeder als van mijn kant niet altijd volgens dat mooie plaatje kon gegaan. We hebben met tussenpozen ook de tijd moeten nemen elkaar weer te begrijpen. Met acceptatie elkaar weer lief te hebben en dat is gelukkig tot op het einde van haar leven gelukt.

Toen ik nu bijna twee jaar geleden zelf verlamd raakte en niet meer voor mijzelf kon zorgen constateerde ik dat een hele belangrijke regel van mijn moeder had meegekregen. En die was:" Met acceptatie van de feiten blijf je positief in het leven staan en krijg je een nieuw uitgangspunt en een nieuw doel. Ik had meer geleerd dan ik wist en was sterker dan ik dacht te zijn. Ook de relatie met mijn moeder is daardoor sterker geworden. Helaas kan ik het haar niet meer zeggen, maar ga er van uit dat die ervaring van een hechtere relatie wederzijds is. Het moederschap betekende in mijn situatie dat het één was met een heel lange nazorg. Een zorg die begon in de tijd dat iedereen persoonlijk op elkaar aangewezen was. In deze tijd noemen we dat de participatie maatschappij.

Door alle veranderingen in de sociale wetgeving en in de zorg raken we nu en in de toekomst meer aangewezen op de zorg voor elkaar en met name de zorg voor onze directe naasten.

Niet alleen de zorg voor de vaders en de moeders, maar ook voor broers, zusters en andere naasten die minder kunnen terugvallen op zorg en voorzieningen en onvoldoende voor zich zelf kunnen zorgen.

Dat gebeurt nu ook, maar door de veranderingen zal er een groter beroep op ons worden gedaan. Met het grootste respect voor de vrijwilligers en naasten die dat nu al doen en al als vanzelfsprekend beschouwen.

Dat plaatst het thema *Dag moeder* en straks met Vaderdag, *Dag vader* in een heel nieuw licht. Voor elkaar zorgen. Met geld kan dat niet meer worden opgelost. We zullen onze persoonlijke tijd moeten inzetten in een tijd waar veel mensen het druk hebben en eigenlijk geen tijd over hebben.

Zelf heb ik met mijn ziekte ervaren dat je voor onverwachte gebeurtenissen tijd moet vinden omdat het is zoals het is. Nieuwe doelen stellen.

Zoals mijn moeder dat moest doen bij de ziekte van mijn vader. Nieuwe doelen stellen.

In de komende jaren zullen we meer aangesproken worden op de zorgzaamheid voor elkaar. Vraag is of dat een vanzelfsprekendheid zal worden, een nieuwe zekerheid en veiligheid.

Daarom herhaal ik de wijze raad van Dorothy Law Nolte: Met veiligheid leren we vertrouwen te hebben in ons zelf en in degenen om ons heen.

Nieuwe doelen stellen.

Daarom zeg ik tegen iedereen:

Dag Vader-Dag Moeder

Moge het zo zijn

Stilte

Muziek: Cordoba *I.Albeniz Gitaar:Manuel Gonzalez*

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Gemeenschap van onze Geest.

In mensen die samen zich oefenen

In recht doen en vrede stichten,

In de naastenliefde en samen delen.

Ik geloof in het goede,

dat wij nu eens verbergen

dan weer openbaren.

En ik blijf geloven dat het goede

het kwade zal overleven;

dat niet het laatste woord

zal zijn aan de dood,

maar aan het leven en de liefde.

Amen.

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Gezongen tafelgebed: Moge ons voor waar verschijnen Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Moge ons voor waar verschijnen,
die genoemd wordt zoon der mensen,
die gezegd wordt dood maar levend,
die gehoopt wordt mens voor allen.

Moge ons verschijnen deze,
niet in droom, in stand van sterren,
niet als spiegelbeeld in water,
maar in mensentaal van liefde.

In dit mensenbrood gebroken,
levenskansen, recht voor allen,
in het drinken van de beker,
in vergeving en ontferming.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Voorbede "You Are Loved (Don't Give Up)" Josh Groban
Zang/voordracht: Rui Suprihadi

*Don't give up
It's just the weight of the world
When your heart's heavy
I... I will lift it for you
Don't give up
Because you want to be heard
If silence keeps you
I... I will break it for you*

*Everybody wants to be understood
Well I can hear you
Everybody wants to be loved
Don't give up
Because you are loved*

*Don't give up
It's just the hurt that you hide
When you're lost inside
I... I will be there to find you*

*Don't give up
Because you want to burn bright
If darkness blinds you
I... I will shine to guide you*

*Everybody wants to be understood
Well I can hear you
Everybody wants to be loved
Don't give up
Because you are loved*

*You are loved
Don't give up
It's just the weight of the world
Don't give up
Every one needs to be heard
You are loved*

Onze Vader (Het Rijk der Hemelen) *Liselore Gerritsen*

Onze Vader die in de hemel zijt
geef mij een plek op aarde waarvan de naam mij heilig is,
een koninkrijk dat mijn huis is,
een plek die mijn spelend kind ruimte wil geven,
waar dan ook.
Geef mij een plek waar het koren groeit voor mijn brood,
waar de wind in de bomen
en het vuur in huis
vergeving van alle schuld is,
zoals ook ik vergiffenis ben voor dat stukje aarde
dat zonder mij braak zou liggen;
een plek die mij niet in verzoeking leidt;
die mij verlost van angst.

Activiteiten en informatie

Slotlied: Jij nog naamloze *Huub Oosterhuis / Antoine Oomen*

Zegenbede